

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/164/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419200502
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6419200502.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: BL PLUS, s.r.o., so sídlom Prenčov č.177, IČO: 50 798 243 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752 , zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. , IČO: 47 233 516, so sídlom Bratislava, Kubániho 16, konajúca prostredníctvom advokátky konateľky JUDr. Andrey Cvikovej o žalobe na zaplatenie sumy 548,56 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 22Csp/15/2019 - 88 zo dňa 25.09.2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi 548,56 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne počítaným od 07.11.2018 do zaplatenia a zároveň rozhodol o trovách konania tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%. Pôvodná žalobkyňa W. V. sa podanou žalobou domáhala od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia, pričom svoj nárok odvodzovala od zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 27.05.2015. V zmysle zmluvy mal žalovaný poskytnúť žalobkyni úver vo výške 660,- Eur avšak žalovaný z uvedenej sumy vrazil poplatok za poskytnutie úveru vo výške 66,- Eur, na základe čoho bol žalobkyni reálne poskytnutý úver vo výške 594,- Eur. Tento úver mala splácať v 42 mesačných splátkach po 20,67 Eur a zaplatiť spolu 934,14 Eur. K zmluve bola uzavretá aj dohoda o poskytovaní služieb na základe ktorej mala žalobkyňa splatiť sumu 15,33 Eur. Žalobkyňa zaplatila celkovo sumu 1 142,56 Eur, pričom k plneniu nad rámec istiny došlo v rozsahu 548,56 Eur, čo predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného z dôvodu, že vzťah strán sporu je spotrebiteľským vzťahom a zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko v nej nie je správne uvedená RPMN, pretože bola vypočítaná z nesprávnych vstupných údajov. Ďalej žalobkyňa tvrdila, že jej boli na základe dohody o poskytnutí služieb vnútené služby, o ktoré nepožiadala. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tiež poukázala na to, že výška odplaty pri danom úvere podľa údajov zverejneného NBS bola vo výške 27,66%, pričom v predmetnej zmluve je výška odplaty určená na 86,50%, v tejto časti je tak zmluva neplatná. Okresný súd vec právne posúdil podľa ust. § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov), pričom spor medzi žalobcom a žalovaným posúdil ako spotrebiteľský spor. Zároveň úver právne podriadil pod ustanovenia zák. č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Ohľadne uvedenia RPMN v zmluve došiel k záveru, že v prípade doplňovania údajov do znenia zmluvy alebo uvedenia iných

údajov (v inej hodnote) sa jedná o zmenu návrhu (§ 42 ods. 2 Občianskeho zákonníka), ktorý mala právna predchodkyňa žalobcu prijať a keďže zákon vyžaduje pod sankciou neplatnosti v prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere písomnú formu zmluvy, právna predchodkyňa žalobcu mala formulár opäť opatriť svojim podpisom a následne rovnopis doručiť do dispozície žalovaného. Tento postup súdu nebol preukázaný. Zmluva tak nemá zákonom vyžadovanú písomnú formu, a preto súd uzavrel, že zmluva je neplatná. Zároveň poukázal na totožné stanovisko o neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere zaujaté odvolacími senátmi Krajského súdu v Banskej Bystrici v obsahovo rovnakých právnych veciach. Nakoľko právna predchodkyňa žalobcu zaplatila žalovanému 1 142,56 Eur, reálne jej bol poskytnutý úver vo výške 594,- Eur, pričom k plneniu nad rámec istiny došlo v rozsahu 548,56 Eur, uvedenú sumu okresný súd považoval za bezdôvodné obohatenie žalovaného ako plnenie získané z neplatného právneho úkonu. Zároveň žalobcovi priznal aj úrok z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení účinnom od 01.02.2013, keďže záväzkový vzťah medzi stranami sporu vznikol po tomto dátume. Úrok z omeškania priznal od 07.11.2018, to znamená odo dňa nasledujúceho po konci lehoty na dobrovoľné plnenie do zaplatenia. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na úspech žalobcu v konaní. V priebehu konania došlo k postúpeniu pohľadávky z právnej predchodkyne žalobcu W. V. na žalobcu.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný. Tvrdil, že v konaní pred súdom prvej inštancie neboli dokázané žiadne skutočnosti, v zmysle ktorých by súd mohol dospieť k zákonnému záveru o neuzavretí zmluvy. To, že RPMN sa dohodnúť objektívne nedá, vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe. Zák. č. 129/2010 Z.z. a ani iný právny predpis neurčujú, že údaj o „RPMN“ bude dohodnutý. Ak súd prvej inštancie uviedol, že tento údaj medzi stranami dohodnutý nebol, potom by v prvom rade mal zdôvodniť, že tento údaj sa dá dohodnúť. Poukázal pritom na ustanovenie § 2 písm. i) a § 9 ods. 2 písm. l) zák.č. 129/2010 Z.z. Z napádaného rozsudku nie je zrejmé ani to, na základe čoho súd dospel k záveru o tom, že žalobca navrhol údaj o RPMN. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru žiadny návrh RPMN neobsahuje, uvádza sa v nej len údaj o predpokladanej RPMN. Ak súd prvej inštancie dospel k tomu, že k neuzavretiu zmluvy došlo z dôvodu rozdielných údajov RPMN, potom ide o nesprávny a nezákonný záver. Údaj RPMN bol uvedený do každej zmluvy v čase jej uzavretia, tak ako to vyžaduje zákonná úprava. Táto skutočnosť teda nie je zákonným dôvodom preto, aby súd mohol žalobe vyhovieť. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobca sa k odvolaniu podaného žalovaným písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, prejednal odvolanie žalovaného viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1, 2 CSP), bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) a rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1. 2 CSP.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

7. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie jeho správnosti, s doplnením na zdôraznenie jeho správnosti ďalších dôvodov.

8. V spore nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX, ktorú mala uzatvoriť právna predchodkyňa žalobcu so žalovaným dňa 27.05.2015 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia zák.č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k uvedenému dátumu. Správne okresný súd poukázal na to, že v zmysle § 9 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Dodržanie písomnej formy predpokladá a) písomnosť; b) podpis osoby uskutočňujúcej výkon. Čo sa týka zmlúv, každá zmluva vyžaduje ofertu (ponuku) a jej akceptáciu, čo sú jednostranné právne úkony, ktoré

musia byť čo do svojho obsahu zhodné. Pokiaľ oferta a jej akceptácia čo do obsahu nie sú zhodné, nastáva nedostatok v písomnej forme, ktorú vyžaduje zákon pre uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak ide totiž o právny úkon, pre ktorý je pod sankciou neplatnosti stanovená písomná forma, musí byť určitosť prejavu vôle daná obsahom listiny, na ktorej je tento prejav vôle zaznamenaný. Výkladom nemožno obsah predmetného právneho úkonu vysvetľovať, či dopĺňať. Ak pri zmluve oferta a jej akceptácia totiž nie sú zhodné, nemožno hovoriť o uzavretí tej istej zmluvy vzhľadom na rozdielnosť jej obsahu, čoho dôsledkom je, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzavretá písomne, tak ako to predpokladá zákon, nedostatok písomnej formy právneho úkonu je sankcionovaný jeho neplatnosťou. Ak spotrebiteľ (právny predchodca žalobcu) podpísal zmluvu 25.05.2015 v rozsahu konkrétnych údajov o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v Eur v bode 5. a žalovaný danú zmluvu podpísal až 27.05.2015, pričom údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v Eur pod bodom 6. nie sú totožné s údajmi v bode 5., a teda po obsahovej stránke ofertácia a jej akceptácia čo do svojho obsahu nie sú zhodné, nie je možné hovoriť o uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme. Dôsledkom absencie písomnej formy právneho úkonu je to, že právny úkon (v danom prípade zmluva) nevznikol, a tak nárok žalobcu je nárokom z bezdôvodného obohatenia so skutkovou podstatou plnenia bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V danom konkrétnom prípade údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v Eur pod bodom 5. zmluvy uvádzajú predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 25,40%, kým údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu v Eur pod bodom 6. uvádzajú predpokladanú RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 25,10%. Táto nezhoda v obsahu zmluvy pri offerte a jej akceptácii spôsobuje neuzavretie obsahovo totožnej zmluvy, a teda nedodržanie písomnej formy.

9. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

10. Pokiaľ právna predchodkyňa žalobcu zaplatila žalovanému sumu 1 142,56 Eur na základe neplatnej zmluvy, pričom k plneniu nad rámec poskytnutého úveru došlo v rozsahu 548,56 Eur, v tejto časti nárok žalobcu predstavuje bezdôvodného obohatenie. Okresný súd vo veci správne rozhodol, keď zaviazal žalovaného na zaplatenie 548,56 Eur s príslušenstvom, a preto odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

11. Na základe uvedeného odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalovaného v odvolaní, že v konaní pred súdom prvej inštancie neboli dokázané žiadne skutočnosti, v zmysle ktorých by súd mohol dospieť k zákonnému záveru o neuzavretí zmluvy. Pokiaľ žalovaný poukazoval na to, že údaj o RPMN medzi stranami dohodnutý nebol, odvolací súd sa s názorom okresného súdu v plnom rozsahu stotožňuje z dôvodu, ako to bolo vyššie odôvodnené. Náležitosťou zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. je aj ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; pričom sa majú uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Z citácie zákona jednoznačne vyplýva, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom v zmluve nemá byť uvedená iba predpokladaná RPMN za úver, ale RPMN konkrétne vypočítaná, pričom RPMN v offerte a v akceptácii pokiaľ je zmluva takto vymedzená, musí byť totožná. Rozdielny údaj o RPMN v offerte a jej akceptácii spôsobuje nezhodu v obsahu zmluvy, čoho dôsledkom je neplatnosť zmluvy. Z odvolania žalovaného vyplýva, že nepochopil princíp uzatvorenia zmluvy na základe offerty a jej akceptácie. Odvolací súd nespochybňuje názor žalovaného, že RPMN nie je možné dohodnúť, ale je potrebné ju vypočítať, ale spornou v spore nebola táto otázka, ale skutočnosť, že oferta a jej akceptácia neobsahujú rovnaký údaj o RPMN. Údaj o RPMN samozrejme musí byť totožný a musí byť vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a predpokladov, ktoré je potrebné použiť na jej výpočet.

12. Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu aj vo vzťahu k úroku z omeškania, na ktorý zaviazal okresný súd žalovaného, nakoľko úrok bol priznaný žalobcovi v zmysle príslušných právnych predpisov a žalovaný osobitne rozsudok okresného súdu aj čo do priznaných úrokov žalobcovi odvolaním nenapadol. Rovnako odvolací súd potvrdil rozsudok okresného súdu aj vo výroku o náhrade trov konania v zmysle § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na úspech žalobcu v konaní.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie) v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) a vzhľadom na to, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP.

14. Rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).